

Bednaříková, Jarmila; Melounová, Markéta

Shrnutí

In: Bednaříková, Jarmila; Melounová, Markéta. *Římské císařství II. Dominát*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2014, pp. 98

ISBN 978-80-210-6955-8; ISBN 978-80-210-6958-9 (online : Mobipocket)

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/131243>

Access Date: 03. 03. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

VII. SHRNU TÍ

Některé historické procesy, které v pozdní antice³⁰⁷ započaly na bývalých západořímských územích i na teritoriu Byzance (třebaže ve všech oblastech neprobíhaly všechny se stejnou intenzitou), kontinuálně **pokračovaly též** v raném středověku (nárůst kategorie polosvobodného obyvatelstva, ekonomicky i osobně závislého na bohatých soukromnících, propojení panovnické moci s křesťanskou církví, růst společenského vlivu a ekonomického postavení církve, hlavně na Západě úpadek mnohých měst a rustikalizace společnosti).

Kontinuitu přechodu mezi antikou a středověkem podporovalo spojení „barbarů“ s antickým kulturním dědictvím, přebírání římského práva, které zapojili do služeb vlastního vývoje, částečně také přebírání dědictví pozdně římské administrativy a ekonomiky, a rovněž propojení „barbarů“ s křesťanstvím. „Barbaři“ a křesťanská církev jsou tradičně považováni za nositele této kontinuity (církve se též do jisté míry stala dědičkou antiky a její odkaz pomáhala významným způsobem zachovat).

„Barbaři“ rozložili politické a vojenské struktury římské říše na Západě, ale jejich „barbarským“ královstvím se podařilo převzít životaschopné prvky vývoje pozdní antiky, sloučit je s vlastními progresivními vývojovými trendy i překonat některé pozdně antické krizové jevy (např. zde došlo k obdělání ladem ležící půdy, tato království měla účinné „levné“ vojenství a administrativu). Nejúspěšnější z „barbarských“ království, franská říše, stejně tak jako byzantská říše na Východě, se přeměnily ve významné středověké mocnosti.

Epocha pozdní antiky byla důležitým přechodným obdobím světových dějin, časem **transformace zanikající historické epochy v nastávající.**

307 Toto období se zcela nekryje s dominátem. Jeho císařové svými reformami již reagovali na některé krizové jevy pozdní antiky.